ग्रहस्य मंदारनाम्नः ॥७५॥ भगवता महादेवेन ॥७६॥ उत्पादितं तस्यैव दैत्यस्य हननार्थं ॥७७॥ न द्रष्टुं शक्यं दुर्दर्शत्वात् ॥७८॥ जीर्णं जीर्णतृणवद्व्यर्थमित्यर्थः ॥७९॥ वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्त्वं भवेति दत्तवरस्य ॥८०॥ अर्द्यमानाः सुरा असुरेंद्रान् जघ्नुः तेऽन्योन्यं कलहमकुर्वन्नित्यर्थः ॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥ योगः चंद्रसूर्यपर्जन्यपृथिव्यादिसृष्टिसामर्थ्यं

विष्णोश्चक्रं च तद्घोरं वज्रमाखंडलस्य च ॥ शीर्णं पुराभवत्तात ग्रहस्यांगेषु केशव ॥७५॥ यत्तद्भगवता पूर्वं दत्तं चक्रं तवानघ ॥ जलांतरचरं हत्वा दैत्यं च बलगर्वितं ॥७६॥ उत्पादितं वृषांकेन दीप्तज्वलनसन्निभं ॥ दत्तं भगता तुभ्यं दुर्धर्षं तेजसाद्भुतं ॥७७॥ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वापि नाकिनं ॥ सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तु तत् ॥७८॥ सुदर्शनं तदा तस्य लोके नाम प्रतिष्ठितं ॥ तज्जीर्णमभवत्तात ग्रहस्यांगेषु केशव ॥७९॥ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धीमतः ॥ न शस्त्राणि वहंत्यंगे चक्रवज्रशतान्यपि ॥८०॥ अर्द्यमानाश्च विबुधा ग्रहेण सुबलीयसा ॥ शिवदत्तवरान् जघ्नुरसुरेंद्रान् सुरा भृशं ॥८१॥ तुष्टो विद्युत्प्रभस्यापि त्रिलोकेश्वरतां ददौ ॥ शतं वर्षसहस्राणां सर्वलोकेश्वरोभवत् ॥८२॥ ममैवानुचरो नित्यं भवितासीति चाब्रवीत् ॥ तथा पुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ॥८३॥ कुशद्वीपं च सददौ राज्येन भगवानजः ॥ तथा शतमुखो नाम धात्रा सृष्टो महासुरः ॥८४॥ येन वर्षशतं साग्रमात्ममांसैर्हुतो नलः ॥ तं प्राह भगवांस्तुष्टः किं करोमीति शंकरः ॥८५॥ तं वै शतमुखः प्राह योगे भवतु मेऽद्भुतः ॥ बलं च दैवतश्रेष्ठ शाश्वतं संप्रयच्छ मे ॥८६॥ तथेति भगवानाह तस्य तद्वचनं प्रभुः ॥ स्वायंभुवः क्रतुश्चापि पुत्रार्थमभवत्पुरा ॥८७॥ आविश्य योगो नात्मानं त्रीणि वर्षशतान्यपि ॥ तस्य चोपददौ पुत्रान् सहस्रं क्रतुसंमितान् ॥८८॥ योगेश्वरं देवगीतं वेत्थ कृष्ण न संशयः ॥ याज्ञवल्क्य इति ख्यात ऋषिः परमधार्मिकः ॥८९॥ आराध्य स महादेवं प्राप्तवान् तुलं यशः ॥ वेदव्यासश्च योगात्मा पराशरसुतो मुनिः ॥९०॥ सोपि शंकरमाराध्य प्राप्तवान् तुलं यशः ॥ वालखिल्या मघवता ह्यवज्ञाताः पुरा किल ॥९१॥ तैः क्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसा तोषितो ह्यभूत् ॥ तांश्चापि दैवतश्रेष्ठः प्राह प्रीतो जगत्पतिः ॥९२॥ सुपर्णं सोमहर्तारं तपसोत्पादयिष्यथ ॥ महादेवस्य रोषाच्च आपो नष्टाः पुराभवन् ॥९३॥ ताश्च सप्तकपालेन देवैरन्याः प्रवर्त्तिताः ॥ ततः पानीयमभवत्प्रसन्ने त्र्यंबके भुवि ॥९४॥

शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्योत्थं ॥८६॥८७॥ आत्मानं हिरण्यगर्भ आविश्याभवत् आविष्टोभूत् सूत्रात्मनोध्यानं कुर्वन्नित्यर्थः ॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥ सप्तकपालेन त्र्यंबकदैवत्येन हेतुना देवैः सप्तकपालेन रुद्रमिच्छा आपो निर्मिता इत्यर्थः देवेनेति पाठे इंद्रेण ॥९४॥

Digitized by Google